

over Præstø til Møen og Nykøbing, Falster, er kalkuleret til 13,660,000 Kr., hvortil saa maa lægges enten Broerne eller en enkelt Tunnel. For Broerne vilde det blive 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., for en enkelt Tunnel 17,800,000 Kr., og det samlede Anlæg vilde saa, hvis man valgte Broforbindelsen, komme op paa omtrent 22 Mill. Kr., og hvis man valgte Tunnelforbindelsen, vel at mærke en enkeltsporet, op over 31 Mill. Kr.

Af de Muligheder, som Loven af 14. Maj 1909 forudsaa, blev der derefter kun tilbage en Bro, enten en vestlig som den, der blev foreslaaet af den daværende Regering i December 1908, eller en østligere Bro. Ærede Medlemmer ville erindre, at da denne Sag forrige Gang var til Behandling, rejstes der fra Skibsfartens Side vægtige Indvendinger mod den vestlige Bro. Dette af Sejlskibe stærkt trafikerede Farvand, som det drejer sig om, har været befaret af godt 10,000 Skibe om Aaret og er meget vanskeligt at besejle. Hvis Broen bliver lagt Vest ude, vil det paa Grund af de uheldige Forhold: Kystens Bygning, Vindretningen og Strømmens Gang, være forbundet med betydelig Risiko at komme igennem en saadan Bro. Derimod ere Teknikerne, som have ligget dernede i Sommer og undersøgt dette Spørgsmaal, komne til den Løsning, at der Øst ude kan bygges en udmærket og i enhver Henseende forsvarlig Bro for en rimelig Pris og saaledes, at den tilfredsstillter Skibsfartens berettigede Krav, men jeg skal herved bemærke, at den naturligvis bliver noget dyrere. Den vestlige Bro er oprindelig kalkuleret til at skulle koste 9,580,000 Kr., Fyldestgørelsen af de Krav, som i sin Tid bleve rejste af Skibsfarten, vilde koste 700,000 Kr., og man kommer saaledes for den vestlige Bro til en Bekostning af 10,280,000 Kr. For den østlige Bro lyder Overslaget paa 10,580,000 Kr.

Naar man tager i Betragtning, at dette Overslag ikke tilfredsstillede Skibsfartens Krav, og at der derfor hertil maatte føjes yderligere Arbejder, ville De forstaa, at Resultatet af Undersøgelserne var nedslaaende for Regeringen. Der var ingen, der tænkte paa, at man med det haardtspændte Budget paa det daværende Tidspunkt kunde vente at gennemføre et Forslag, der end ikke begrænsede sig til det kalkulerede Beløb, 10,580,000 Kr. Saa kom der imidlertid et Lysspunkt. Et fransk Konsortium henvendte sig til Regeringen og sagde: Vi have tænkt paa den Bro i længere Tid, og vi vide, hvorledes denne Bro

kalkuleres; vi ere imidlertid sikre paa, at Broen under den nuværende Depression med de nuværende billige Materialepriser maa kunne bygges væsentlig billigere, og vi ere ydermere villige til at gøre det under fornøden Hensyntagen til dansk Arbejde og dansk Industri, yderligere ere vi eventuelt villige til at financiere Broen og give jer de Penge, det vil koste at bygge Broen, paa billige Vilkaar — de billige franske Vilkaar, som vi i de senere Aar have regnet med i vor Statshusholdning. Under disse Omstændigheder kunde Regeringen ikke skyde den Pligt fra sig at tage dette Forslag op til alvorlig Prøvelse. Det blev prøvet, og Prøvelsen resulterede i, at man i nøje Overensstemmelse med Loven af 14. Maj 1909, idet man fulgte de Vink og Raad, der bleve givne i Loven, udbød en Licitation dels paa Grundlag af et af Statsbanerne udarbejdet Projekt, dels stillende det — som det udtrykkeligt siges i Loven af 14. Maj 1909 — frit for de paagældende bydende at fremkomme med deres egne Projekter. Licitationen blev saa afholdt; det var 7. Februar, vi aabnede Budene, hvis jeg ikke tager fejl af Datoen. Disse Bud have siden været undergivne en grundig, indgaaende Behandling af Statsbanernes Teknikere. Det stiller sig nu saaledes, at der i Øjeblikket blandt andet foreligger et fast Tilbud, bundet paa Hænder og Fødder, som lyder paa et Overslag af 6,967,650 Kr. til selve Brobygningen. Dertil kommer imidlertid til Tilfredsstillelse af de Krav, som Søfarten har rejst, et Beløb af 515,000 Kr. og yderligere til Spor, Station, Belysning og Afmærkning 270,000 Kr., hvorefter man kommer op til en Sum af 7,752,650 Kr., hertil kommer imidlertid en yderligere Sum, nemlig til Administration og uforudsete Udgifter, som man har ment at kunne sætte til 6 $\frac{1}{2}$ pCt. af det sidstnævnte Beløb, altsaa 497,350 Kr. Derefter skulde samtlige Foranstaltninger, alt, hvad der var nødvendigt at gøre for at bygge en fast første Klasses Skinneforbindelse mellem Masnedø og Falster, brutto komme til at koste 8,250,000 Kr. Jeg ønsker imidlertid at understrege Ordet brutto, thi i dette Beløb maa der ligesom i December 1908 fradrages et Beløb af 2,560,000 Kr., som repræsenterer dels Værdien af det, som en Bro frigør af Statsbanernes Materiel, for hvilket der haves Anvendelse andetsteds, og dels de Anlæg, som vi nødvendigvis maa bygge, hvis vi ikke gaa til en Bro. Vi kunne ikke klare os uden at bygge et nyt Færgeleje og en ny Færge. Forhol-